

ကဏ္ဍလုံး နှင့် ဆုရှင်များ - သက်တမ်း

မာနီ

The untold story of

THE YELLOW RIBBON

ART AND STORY BY THANT MYAT HTOD

ပိအေဟုံပြင်

ကို **ခွေးနီ** ဟိုးတလောတုန်းက
သရဲအခြောက်ခံရလို့ဆို...

လုပ်ပါဦး... အဲ့ဒီအကြောင်းလေး
ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ?!!

ဟုတ်ပါ့ဗျာ...
အခြောက်ခံရတာ ရိုးရိုးသရဲတောင် မဟုတ်ဘူး...

မယ်ဝါ ခြောက်တာ
မယ်ဝါ !!!

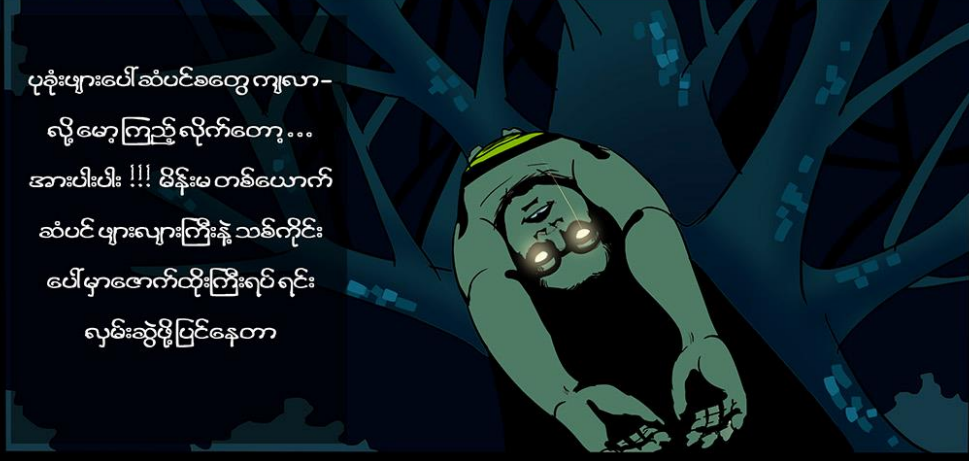

လွန်ခဲ့တဲ့လကရွာကျောင်းက
ဆရာတော်ဝေယျာဝစ္ဆလုပ်ပေးနေတဲ့
ကဗျာက...ဆေးဖော်ချင်လို့တဲ့...
ကျုပ်ကိုငွေနှစ်ထောင်ပေးပြီး

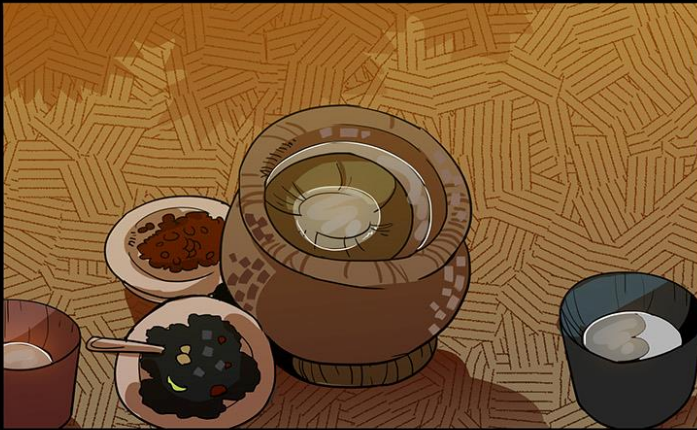
သင်္ချိုင်းကကလေးအရိုးတွေ
သွားကောက်ခိုင်းတယ်...
ဒါနဲ့ကျုပ်လည်းငွေနှစ်ထောင်
ယူလာပြီးနောက်တစ်နေ့...

မနက်လေးချက်တီးလောက်
လူမမြင်အောင်သင်္ချိုင်းကို
အရိုးရှာဖို့ထွက်လာရော...
အရက်တက်ကျတော့
ကလေးအရိုးတွေကောက်ပြီး
သင်္ချိုင်းကပြန်အထွက်
သင်္ချိုင်းအဝကလက်ပံပင်
အောက်အရောက်မှာ...

ပုခုံးဖျားပေါ်ဆံပင်ခွေကျလာ-
လို့မော့ကြည့်လိုက်တော့...
အားပါးပါး!!! မိန်းမတစ်ယောက်
ဆံပင်ဖျားလျားကြီးနဲ့သစ်ကိုင်း
ပေါ်မှာတောက်ထိုးကြီးရပ်ရင်း
လှမ်းဆွဲဖို့ပြင်နေတာ

ဒါနဲ့...ကျုပ်လည်း
 ဘယ်ရမလဲ
 တစ်တည်းခြေသုတ်
 တင်လာလိုက်တာ...
 ကောက်လာတဲ့အရိုး
 ထွေတောင်ဘယ်နား
 ကျကျနဲ့ခွဲမှန်းမသိဘူး။

ခပ်လှမ်းလှမ်းကျမှ...
 တချက်ပြန်ကြည့်လိုက်တော့
 အဲ့ဒီလက်ပံပင်အောက်မှာ
 အရပ်ခပ်ပုပု မိန်းမသဏ္ဌာန်
 တစ်ခု... ကျုပ်ကိုလှမ်းကြည့်
 ပြီးကျန်နေခဲ့တယ်...

ဆံပင်ဟားလျား
 ထဘီအဝါရောင်
 ရင်လျားနဲ့...

ဟေ့လူ...

သေချာမှလည်းလုပ်ခမ်းပါ... ခင်ဗျားကြီးက ဝေလီ
ဝေလင်းကြီးသင်္ချိုင်းမှာ အရိုးသွားကောက်တော့ခိတ်
ချောက်ချားပြီး တောမြင်တောင်မြင်တွေ ဖြစ်ပြီပေါ့....

အမှန်က ထွက်ပြေးမလာဘဲ
တုတ်နဲ့လှမ်းထိုးကြည့်ခဲ့ရမှာ...
ဟား...ဟား...ဟား...ဟား...

ဟကောင်တွေရ...
ငါ့ဟော့ဒီမျက်လုံးကြီးနဲ့
တပ်အပ်မြင်လာခဲ့ရတာ
အဲ့ဒီမနက်က ငါဘာတွေ
ခဲ့လဲ ငါသေချာသိတယ်

ထဘီအဝါရင်လျား၊ ဆံပင်ဟားလျား
လူကောင်က ကလေးသာသာ အရပ်
လေးပေကျော်ကျော်ဆိုပေမယ့်...
မျက်ဆံဝါဝါကြီးနဲ့ အဲ့ဒီမကောင်းဆိုးဝါး
မျက်နှာကြီးကို ဒီတသက်မမေ့ဘူး...

မပဲဝါမှ မပဲဝါ
အခပ်ပဲ

လေးပေကျော်ကျော်
ဆိုရင်တော့ ခင်ဗျားတကယ်
တွေ့ခဲ့တာမှန်တောင်...
မပဲဝါမဖြစ်နိုင်ဘူး...

ကလေးမှင်စာပဲ
ဖြစ်ရမယ်...

ဟား...ဟား...ဟား...ဟား...

အင်း... ဒီကောင်တွေ
တယ်ခက်ပါလားနော်...

လူငယ်တွေလေကွယ်...
ဇိုးဇိုးဇက်ဇက် လက်တွေ့
သမားတွေကိုး....

အသက်ကလည်းငယ်တုန်း
ခိတ်ကလည်းထက်တုန်းဆို
တော့ တချို့ကိစ္စတွေမှာ
လူကြီးတွေအာပေါက်
အောင်ရှင်းပြလည်း...
သူတို့လက်ခံမှာ မဟုတ်ဘူး

ဟေ့ကော...
ဟေ့ကော...

အေး
ပြော...

တကယ်လည်း ထိုလူကြီး၏ခံစားမှုကိုလူငယ်နှစ်ဦး
မှာ လုံးဝ အယုံအကြည်မရှိပေ...။

ဘယ်ယုံမလဲ... သူတို့ရွာကို ပြန်ရင် အဲ့ဒီ လက်ပံ
ပင်အောက်က ဖြတ်ပြန်ရမှာကိုး -

နင့်အဘမို့လို့ အနောက်
က အသေဆွဲထားတာလား
ဒီမှာပုဆိုးကျွတ်နေပြီ
ခွေးမသားရဲ့...

မင်းအကြောင်းသိလို့ ကို
ဆွဲထားတာ... တစ်ခုခုဆို
ငါ့ကိုထားခဲ့ပြီးရှေ့ဆုံးက
ဦးအောင်ပြေးတဲ့
မအေရိုး

အယ် - နေဦး... ငါတို့က
ညီအစ်ကိုအရင်းတွေဟာ -
အဲ့လို ဆဲလို့ မဖြစ်ဘူး...

ဟူး - ခဏလေး... ငါတို့ခေါင်း
အေးအေးထားမှဖြစ်မယ်...
ဟိုလူကြီးကလည်း အလိုက်ကန်း
ဆိုးမသိ သူပြောချင်တာတွေ
ငွတ်ပြောချသွားတယ်...

သေချာခင်းစားကြည့်ရင်
သူပြောတာတွေက မဖြစ်နိုင်
ပါဘူးကွာ... နော်

အေးလေ... ဘာလဲ
ထာဝီရင်လျားနဲ့ သစ်ကိုင်းပေါ်
မှာ ဇောက်ထိုးကြီး
ရပ်တယ် တဲ့...

ဒါဆိုအဲ့သရဲမ ထာဝီကြီး
လန်ပြီး ဖင်ပေါ်နေမှာပေါ့

ထဘီအောက်ခကို...
အရှေ့နဲ့ အနောက်နဲ့ ချဉ်ထား
တာဟ... !!!

